

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 1334/1917. Bis.

Circular

către toate oficiile parohiale și protopresbiterale din arhidieceza Transilvaniei.

Domnul ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică, cu datul 7 Martie a. c. Nr. 24,500/1917 arată, că după cum este informat, la darea de extrase matriculare după eroii căzuți în răsboiu, oficiile noastre parohiale iau taxe dela erezii lor, și cere a se lăsa măsuri, ca asemenea extrase să se dea fără taxe, deoarece asemenea extrase matriculare sunt necesare la regularea competențelor pe seama orfanilor după eroii căzuți în răsboiu, și sunt a se extrada cu posibilă urgență fără taxe.

Dispoziția aceasta s'a notificat prin domnul ministru de culte și domnului ministru r. ung. de hovenzi, care a reclamat să fie încunostintat despre decizia Consistorului în afacerea aceasta.

Nagyvárad, (Oradea mare), din ședința Consistorului arhidicezan, ca senat bisericesc, ținută la 8 Martie 1917.

Dr. Eusebiu R. Roșca m. p.
arhimandrit, vicar arhiepiscopal substitut.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Religiositatea cercetarea bisericii.

— De Dr. Gh. Comșa. —

II.

«Biserica e locul serviciului divin al comunității, al serviciului divin public — scrie episcopul Prohászka, — și Domnul a voit, ca să sim Frații și să ne sprijinim în societate și tot așa a voit, ca să formăm corporație, comuniune și în raportul cu El. Această frățietate este sfânta maieă bisericii. În cursul istoriei omul s'a fericit numai în societate, și tot așa creștinismul, și evangelia, și duhul fiilor lui Dumnezeu în societatea credincioșilor, în biserică, ni le-a transpus Dumnezeu; biserică a educat pe credincioșii lui Cristos, aceea a păzit evangelia, aceea a arătat jertfa. Deci oricine suntem, oricât de puternici și de învățăți, e un adevăr sfânt, că suntem ființe sociale și toate ale noastre, știință, ca și mașinile noastre, evangelia noastră ca și ființa noastră de fi ai lui Dumnezeu, le-am primit prin intermediarea altora. Ce s'ar alege de noi, dacă am fi lăsați de capul nostru? Ce concepții am avea despre Dumnezeu și despre grătie, dacă înșine ar trebui să dăm de toate lucrurile? Căci doar nici pe Cristos nu l-am fi cunoscut, dacă nu am fi primiști stire despre el prin intermediarea altora. Acești alții sunt frații noștri și noi împreună cu dânsii formăm un

corp în biserică, împreunându-ne cu ei ne rugăm, împreună cu ei aducem jertfa comunității.

Anume, jertfa lui Cristos nu este jertfa singuraticului, ci a comunității, a bisericii; aceasta nu e adusă de singuratic separat, aceasta totdeauna biserica o prezintă; serviciul divin la sfânta liturgie decurge totdeauna în numele bisericii întregi, chiar și atunci, când numai 3-4 oameni sunt de față la liturgie. Puteți vedea de aici, că suntem de avizati la serviciul divin extern, când însuș Isus Domnul a încadrat jertfa sa în serviciul divin comun, extern.

Dar cine ar și ridica excepție împotriva acestui serviciu divin sublim, comun, când vede, că la sfânta liturgie poporul credincios se adună în jurul altarului lui Cristos, când oarecum fiecare voiește să stea mai aproape de Cristos, care se jertfește, și fiecare șoptește cu evlavie: săngele tău, săngele tău e răscumpărarea noastră?! Cine ar avea excepție față de serviciul divin extern, când vede, cum să mănâncă corpul misterios al lui Cristos și simtește cuvântul apostolului: suntem frați, o pâne mânăcam, suntem de un suflet? Ce este față de aceasta tacerea pădurii, lunca ro-roasă, măreția vâfurilor de munți, sau miroslul câmpurilor? Sunt frumoase, frumoase și acestea, cum să nu fie, căci doar sunt opera lui Dumnezeu, dar când se coboară Cristos la noi în misterul sfânt, când se împreună cu noi și ne încălzește inimile și le învață spre jertfe și iubire, aşa este, că de nespus mai dulce și mai călduros vorbește inimii noastre, decât muntele, pădurea, lunca, cântecul de ciocârlie?

Da, da, să ne rugăm în tot locul, dar în prima linie sfânta liturgie să fie rugaciunea noastră; Cristos se roagă aici; aici și acum ca acolo odiuoră în Ierusalim, și cere îndurare și curățirea sufletului, și ne spală în săngele său și învață la iubire, la acea poruncă nouă, pe care ne-a dat-o și ne îndeamnă la încredere, ca să nu ni se înviorizeze inima și promite pace, de care nu ne poate da nici lumea, aşadară muntele, pădurea și cântecul de ciocârlie; sufletul și inima lui Isus radiază aici spre noi, iar noi ne înțoarcem spre acest soare răsăritor și mergem bucurios la liturgie! ...

Nu începe îndoială, că acest citat e de o frumusețe extra-ordinară, căci cuprinsul lui se ridică până la mintea și inima credincioșilor. E luat din o carte apărută în cursul răsboiului, de care am ținut să fac mențiune aici, ca prin aceasta, — pe lângă scopul principal, — în sîrele de față să atrag atențunea preotămii noastre a supra unei scrisori, care e o podoabă, un mărgăritar al literaturii scrise în cursul răsboiului. E o broșură de 314 pagini, scrisă pentru oricare om, care se ține creștin cult, dar în special pentru preotăm, care prin broșura aceasta își poate procura o urmă puternică pentru misiunea sa predi-

catorică. Amintesc numai de următoarele chestiuni tratate într'insa: despre cultură, căsătorie, religiositate profundă, adevărata, credința religioasă, moralul creștin, împărăția lui Dumnezeu etc.

Revenind asupra obiectului propriu zis, se impune a face constatărea, că dupăce preotul a convins fiecare credincios al său despre necesitatea cercetării bisericii, va avea o biserică cercetată de credincioși. Atunci apoi se poate apuca preotul de adevărata lui misiune apostolică; are cui să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu și nu se va teme, că în cursul serviciului divin o parte a turmei sale cuvântătoare rătăcește în vîrtejul patimilor, sau în vîltoarea grijiilor împreunate cu lucrul zilei.

De bună seamă încă și după aceea se vor afla unii, cari vor contesta religiositatea adevărata a celor cari cercetează regulat sfânta biserică. Însă nime nu are îndreptățirea să tragă la îndoială, că la tot cazul sunt mai religioși decât ceice fug de casa Domnului. Fără îndoială. Pentru unul din roadele principale ale religiosității este curățirea omului de păcate și evitarea acestora în viitor. Fiind cercetarea bisericii un semn extern al religiosității, e clar, că prin exercitarea acestui act de religiositate ni se dă ocazia să ne ferim de păcate. Căci cel ce merge la biserică și ascultă predica preotului, prin aceasta aude amintindu-se anumite păcate, de cari poate nu și-ar da seamă, dacă nu ar merge la biserică.

E caracteristic în privința aceasta, că chiar și o predică defectuoasă are înrăurire binefăcătoare asupra credincioșilor. O predică din punctul de vedere al sistemului incompletă poate nu va avea efect asupra unui anumit credincios, dar poate are asupra altuia. Căci chiar și numai pomenirea cutării păcat face pe ascultătorul păcătos să se cutremure. Dar apoi dacă ascultăm o predică sistematică, o predică plină de argumente, cari întrădevăr se suie la inima omului și îi oțelesc voința?

Și nu numai în privința predicei e necesară cercetarea bisericii, ci și din motivele deja expuse, în legătură cu sf. Euharistie. Ar mai rămânea să facem și anumite concluzii. E constatat, că aplacarea credincioșilor noștri de a cerceta sfânta biserică s'a potențiat în mod îmbucurător. În față acestui fapt ni se impune o datorință mare. Suntem deobligați a răspunde la zel cu zel. Avem să întărim cu forțe îndoite, întretele dragoste a credincioșilor față de locașul Domnului. Cultul divin trebuie să-l îndeplinim cu cea mai mare sfîntenie, cântările bisericești să se execute cu o evlavie înălțătoare, iar predica să nu lipsească dela serviciul divin. În privința aceasta trebuie să se facă totul în chipul cel mai satisfăcător la centrele noastre bisericești. Mai întâi de bună seamă la bisericile episcopale. Aici nu-i permis să se lase nimic din ceremonialul

prescris. Sărbătoare trebuie să se îndeplinească totul. Vin apoi centrele protopopești. Aici deasemenea e a se pune pond deosebit pe ridicarea solemnității cultului și pe predică. De ce? Pentru că în centrele protopopești avem și inteligență în număr mai considerabil, care, — durere, — în multe cazuri, în loc de a cerceta biserică, își consumă vremea cea scumpă în certuri mărunte, cari au urmări funeste. Acolo, unde credinciosul intelectual se frământă în certuri și nu cercetează biserică, lipsește lumina, lipsește o forță, care să nimicească răutatea pizmei și să institue dragostea creștină, care numai biserică o poate planta în inimile învățăbile.

Centrele bisericești înrăuiesc însă și în afară de viața credincioșilor mai apropiată. Acolo se duc și alți credincioși, pe cari afacerile zilnice îi abat spre acele centre. Unii ca aceștia vor lăuda înaintea consătenilor toate cele ce le-au văzut.

Numai așa putem răspândi religiositatea. Numai în chipul acesta vom avea credincioși cu adevărat religioși. Iar ca porneala lor firească de a cerceta biserică să nu fie stânjenită, trebuie să facem tot posibilul, ca prin toate mijloacele să arătăm, că biserică e singurul locaș de măngăiere în mijlocul năczurilor vieții zilnice, că biserică este una din acele două căi: biserică și școală, — despre cari sfântul părinte bisericesc Vasile cel-mare a zis, că afară de aceste căi n'a cunoscut altele în viață sa!

Retragerea strategică a Germanilor. Când au fost retrase trupele germane din unele ținuturi franceze, ocupate de multe de Germani, la ordin mai înalt s'a distrus tot ce se credea, că ar putea fi de folos dușmanului și i-ar înlesni cumva operațiunile militare. Pentru faptul acesta presa franceză și engleză a atacat cu vehemență pe Germani, acuzându-i că au sevărșit acte de barbarie. La acuzațiile acestor răspunde marcel ziar german: «Norddeutsche Allgemeine Zeitung» următoarele: «Nu vrea nime să nege, că Germanii au pustit de fapt teritoriile evacuate și nici nu e necesar se fie lucrul negat. A fost o problemă neplăcută, dar în urma necesității inevitabile militare nu s'a putut proceda altcum. Cu atât mai cu tărie trebuie însă să se ridice protest în contra acuzațiilor fără temei și luate din vînt, ca și cum comandanțul german ar fi pus în aplicare și măsuri inutile, numai din dor de pustuire și că ar fi distrus orice, chiar și aceea, ce dia motive militare nu trebuie se fie nimicit. În prima linie au fost aruncate în aer podurile, au fost stricate drumurile și liniile ferate. Au trebuit se fie tăiate apoi și pădurile, pentru că din calea dușmanului trebuie să fie delăturat orice material, pe care putea se-l folosea că la orice construcție, ori în scopuri de fortificare. Din același motiv au trebuit se fie pustuite și satele, și au trebuit se fie distruse pământurile productive, grădinile, pomii roditori, ceea ce dușmanii noștri asemenea zic, că e barbarie. Dar nici un cas de adevărată volnicie, de nedreptate nu ne va putea înșira antanta cu constiență liniștită. Despre aceea firește nu au spus dușmanii nimica, că Germanii au lăsat o zonă întreagă cu totul neașașă, nestricată, și că frumosul oraș Noyon a ajuns neștirbit cărăsii în mâinile lor. Faptul acesta nu pot să-l mulțimească vîțele și celeritatea soldaților lor

proprii, ci exclusiv circumspecțiunie comandamentului german, care a evitat cu îngrijire luptele pe acest teritoriu, din considerații față de populația orașului. Nici o singură granată nu a atins orașul acesta din parte germană, nici chiar atunci, când Francezii se aflau de mult în acest oraș. Partea aptă de serviciu militar a populației, natural că Germanii au dus-o cu ei, pentru că s'ar sevărși crimă în contra puterii noastre armate, dacă noi singuri am contribui la înmulțirea forțelor dușmane».

Denunțatorul anonim.

(x) Un articol privitor la psihologia denunțatorului anonim mai cu seamă în răsboi, a publicat profesorul din Innsbruck, Dr. Ioan Dück, în ziarul vienez N. W. Journal.

Părările învățătului profesor ar trebui să fie răspândite în cercuri largi, căci este vorba de o aprofundare a unor triste și dese apariții, de care astăzi cum vedem suferă lumea de pretutindeni.

In prescurtare eată părările acestea:

Un căpitan din statul major, — spune Dr. Dück, — mărturisea următoarele: «La comanda militară intră zilnic cu grămadă denunțările anonime. Pe cât e cu puțință, cercetăm afacerea atât cu raport la conținutul ei, cât și cu raport la persoana anonimă. Resultatul este, că 95 — sau mai exact zis 99 la sută — dintre anonimi denunțatori au comunicat date neadevărate».

Mărturisirea aceasta este de interes deosebit.

S'a comis mult abuz cu vorba «psihoza răsboiului». Cei mai mulți medici nu admit — cu drept cuvânt — o psihoză specială a răsboiului. S'ar putea vorbi totuși într'o privință despre o psihoză a răsboiului, și adeca: sugestiunea masselor are în vreme de răsboi un rol cu mult mai însemnat, decât se crede în deobște.

Frica de spioni a dat naștere la o mulțime infinită de combinații și bănueli neîntemeiate, al căror rezultat s'a manifestat într'un număr cu atât mai mare de anonime denunțări, cu cât motivele plausibile erau mai puține.

Un denunțator acuzat se apără întrebând: «Oare nu putem presupune, că arătările anonime au isvorat din patriotism?»

Întrebarea este de remarcat. Ea conține un fel de siguranță, care o au la îndemnă denunțatorii, de o parte pentru liniștirea conștiinței proprii,

de altă parte pentru a se desvinovați în cazul, când ar fi demascați.

Negreșit, scrisorile anonime se pot face și din sentimentul patriotismului; însă neasemănă mai des se produc cu totul din alte motive, pe care anonimul nu le mărturisește nici unei, cu atât mai puțin altora.

Motivul, unul din cele mai comune, este *invidia*. Invidie din o mulțime de cauze posibile și imposibile. Cutare femei pismuește pe vecina sa, fiindcă bărbatul său e dus la luptă, iar al vecinei are muncă mai ușoară, ori stă acasă: «de bună seamă a uns pe N. N.», sau: «aici nu-i lucru curat»...

Altădată e vorba pur și simplu de a înlătura pe un *concurrent* oarecare: concurrent în negustorie, concurrent în oficiu, concurrent — în ale iubirii.

Pe gradul cel mai de jos stau, se înțelege de sine, bănuilele anonime comise din *răsbunare*; și tocmai acestea sunt foarte dese. Cuperinde mult adevăr zicătoarea: «Mai mult urești pe celce l-ai nedreptățit». Încerci să înlături pe omul, care poate îți cunoaște puținătatea valoarei (ascunsă cu multă îngrijire), pe omul, care odată îl-ai putea fi primejdios.

Toți denunțatorii simt instinctiv, că din vina răsboiului pot înrăuri și supra oamenilor în grad cu mult mai mare, decât în timpuri normale: împrejurarea aceasta încearcă să o exploateze.

Lupta înăsprătă pentru existență, setea afurisită după ban, năzuința de a ajunge om influent, pofta de putere și a., — (răsboiul lung înlătura anumite stavile). — au făcut să iasă și mai învederat la lumină ceeace se numește «canalia în om».

Inrudit de-aproape cu anonimul denunțator, dar în efectele sale cu mult mai stricăios, este individul care îndrăsește să rostească bănueli la adresă *generală*, la o clasă de oameni, sau la un neam întreg.

Bănuile uneori nu stau din altceva, decât poate din o mișcare din umeri, sau din o glumeață observație: «Înțelegi dumneata, ce voi să zic!» Ori: «Dar te rog, să rămână vorba între noi!» Si, cu toate acestea, nu arareori astfel de bănueli hotărăse soartea unui om, care n'are cunoștință despre treabă, și n'are nici puțină de-a se apăra.

Rele, peste măsură, sănt «adevărurile pe jumătate», adeca: acele, care cuprind un firicel de dovdă. De pildă, a întreținut cineva legături cu

o persoană, despre care mai târziu s'a constatat, că era suspectă.

Să nu gândim, că denunțatorul este un slab psiholog. Nici decum. El știe din experiență, că vorba rea lasă mai totdeauna o urmă după sine, și că dacă o repetă, de obicei prinde. Se cere un deosebit grad de tărie, pentru a rămânea neînrăurit cu desăvârsire în fața unei ponegriri repetite. Se istorisește despre un funcționar, care aspirase să ocupe un loc de conducător în oficiul său, — dar nu i s'a incredințat. Motivul neîncrederei nu i se spunea. În sfârșit totuși l-a aflat: Superiorii săi îl considerau adecă de bățiv; de fapt funcționarul era — abstinent total.

Observările răutăcioase, ținute în generalitate și rostite în doi perioade, scutesc pe stimabilul lor autor de neplăceră de-a fi tras la răspundere. Deprinderea bizară și mult răspândită în societate d'a «înconjura orce scandal», slujește cu atât mai vârtoș la încurajarea unui suflet de felul acesta.

Amintim în sfârșit, că la o anumită vîrstă se produc în organismul omesc procese fisiologice, care îl fac mai iritabil, mai inclinat spre «neurastenie» și mai puțin resistent contra intrigilor.

Nu putem stării aici asupra moleșirii, «efeminațiunii», care preocupa multe condees medicale în revistele de specialitate. Dar faptul e constatat prin date statistice, că sexul femenin este mai pornit pentru «minciuni convenționale», prin urmare și pentru anonimitate, decât bărbații. Aici am găsi poate explicarea unor iviri fără rost, întâlnite în «societate bună» din unele orașe.

La toată întâmplarea ar fi consult, ca lumea, și în deosebi oamenii conducători și responsabili, să se lămurească asupra adevărătelor îndemnuri ale denunțărilor anonime.

Se zice mereu, că scrisorile fără nume «se aruncă la coș». Să se arunce nu numai pro forma, ci să se caute cu toate mijloacele, ca vorba rea a denunțatorului anonim nici să nu prindă cătușii de puțin.

Muncitorimea germană pentru pace. În ședința de Joi a camerei germane din Berlin a cedit deputatul Bernstein declarația comunității muncitorilor social-democrate, în care se votează neîncredere față de politica guvernului și se accentuează necesitatea de a se da poporului german că mai curând o pace bună și sinceră. S'a cedit în cameră și o altă rezoluție a muncitorimei social-democrate germane,

în care se cere, ca se solicite camera grăniceră încheierea a păcii, pe temeiul renunțării la orice anexiune. Lucruri întârziate; pentru că doară în acest întâles au făcut puterile centrale ofertul de pace, pe care antanta l'a respins cu îngămfare!

Opoziția maghiară și poporul rusesc. În ședința de Vineri, 30 Martie, a dietei ungare, deputații aparținători dife-ritelor partide opozitionale maghiare au introdus în carte de propunerii următoarea propunere, provăzută cu 58 de subscrizeri: «Nu poporul rusesc, ci absolutismul rusesc a declarat răsboi țării noastre și monarhiei noastre. Cu toate că astăzi stăm încă în lupte, ca dușmani, în fața armatei rusești, dorim totuși în mod sincer, ca poporul rusesc se remână între toate împrejurările în folosiția libertăților constituționale pe care și le-a elutat. Ca reprezentanță constituțională a națiunei maghiare protestăm deci în contra presupunerii lățite în străinătatea dușmană în mod tendențios, ca și cum armele poporului maghiar, care luptă pentru libertatea constituțională, ar putea fi întrebuită cândva pentru reîntoarcerea domniei de volnicie în Rusia».

Puterile centrale și revoluția din Rusia. Cercurile competente vieneze resping cu toată hotărârea, — după cum scrie ziariul din capitală, Pester Lloyd, — afirmarea celor din antantă, cum că puterile centrale, în fața revoluției rusești și în legătură cu chestia păcii ar dori reinvenirea țărismului rusesc. Politica puterilor centrale e numai aceea și poate fi numai aceea, de a saluta orice păfăcere eșită din revoluție și orice ordine ce în fine va izvori din ea, dacă se dovedește de promovătoare pentru chestia păcii. Puterile centrale nu sunt nici pentru țarul, nici pentru revoluționarii Ru-siei. Sunt însă pentru o pace onestă și durabilă și în contra poziției pe care o ia antanta față de Rusia, amestecându-se în afacerile ei interne, își pun aplecarea principiară, de a sta de vorbă și a perfracta cu orice partid, care manifestă voință de a discuta condițiile pentru terminarea răsboiului, în esență de mult decis.

Conflictul american-german. Astăzi, în 2 Aprilie, se spunea, că are să se întrunească congresul statelor unite americane, pentru a se pronunța asupra raportului guvernului în chestia conflictului dintre America și Germania, provocat de acțiunea înăsprătă a submarinelor germane, care nu crătușă vapoarele americane. Să ca sigur, că congresul se va pronunța pentru declararea răsboiului și începerea ostilităților în contra Germaniei, deocamdată pe apă, luându-se măsurile cele mai energice de apărare în contra submarinelor germane; dar nu e eschisă posibilitatea, ca congresul se decidă participarea Americii la răsboi și pe uscat și trimiterea de trupe în ajutorul antantei, la frontul de vest. Dar orice va hotărî astăzi congresul statelor unite americane, cancelarul german a declarat în ședința de Joi a camerei germane, că Germania stă gata pentru toate eventualitățile și va să și va putea să se răfuească și cu acest nou dușman. Așa va și fi!

nădejdile, dar nu las să se joace ele cu mine. Mijlocul cel mai potrivit, pentru a-mi înfrâna nădejdile, mi-l ofere împrejurările, că mă gădesc la vizitele dese ale nenorocului. Si mi-se spulberă atunci îndată toată cetatea iluziilor, se prăpădesc. Crezi că li rușine. Vai de acela, care devine jucărie a nădejdilor!

1 Ianuarie 1765. Dimineața.

Anul nou mi se deschide cu o întâmplare foarte interesantă. E aceasta:

Era cam cătră șase ore. Eu mediam în pat asupra cuvântării, când aud numai un ciocănăt ușor în ușă. Polly era deja în bucătărie. Deschise îndată ușa, că să afle cine-i și ce dorește, căci la noi vizitele acestea aşa de tipuri nu prea erau obișnuite. Din întunericul despăinențirii de dimineață se desprinde figura unui om necunoscut, care ținea în brațe o cutie mare. Li predă copilei cutia, zicându-i:

— «Domnul trimite părintelui cutia aceasta și îl roagă frumos să îngrijească bine de ce-i în ea».

Polly primește cu bucurie cutia. Necunoscutul se depărtează. Copila vine apoi și bate încet la ușa odăii mele, ca să afle dacă dorm. La răspunsul meu o văd, că intră și după urarea bunei dimineți îmi doreste «an nou fericit». Imi zise apoi:

— «Vezi tată, că Polly poate avea și visuri prezicătoare? Aici e mitra visată! Si-mi povestii îndată întâmplarea. Imi păre rău, că nu s'a interesat mai deaproape de numele patronului și al binefăcătorului meu.

FOIȘOARA.

Un duhoivnic năcăjit.

— Fragmente de ziar, de H. Zschokke.

Traducere, de Aurel Nan.

(Urmare.)

Mergi, căci nu mergi pentru greșalele tale. Nu-i rușinea ta. Noi vom intra în slujbă și vom îngrijii ca de ochii noștri de tine. La urma urmelor, de nu voi răsbi cu lucrul, voi încerca chiar și cerșul. E un lucru nobil și frumos a cerșii pentru un tată. Din când în când venim și te mai cercetăm și în temniță. Te-om îngrijii noi, nu te teme!

Bine zici, lenny — adause Polly, — cine se teme, nu crede în Dumnezeu. Eu nu mă tem, eu vreau să fiu nepăsătoare, ba chiar veselă, așa cum voi putea numai să fiu.

Imi înălțără sufletul cuvintele acestea. A spus un adevară tinăruil Fleetmann la despărțire, când îmi zise, că sunt incunjurat de doi ingerași nevinovați... Seara Silvestrului.

Sfârșitul anului. Mulțumită lui Dumnezeu. A fost un an îmbucurător. Doar câteva furtuni mai ingrozitoare! Drept, că mi-s-a mai întâmpat din când în când să duc și lipsuri, dar să reîntors la urmă vremea; drept, că abea aveam ce să mai ducem la gură căte odată, dar ne sătura-

țice: mă cunosc, numai în clipa aceea spune adevar, când vorbește, căci atunci se simte. Puțini sunt aceia, cari să știe ce au fost ieri; mai puțini cei ce știu ce vor fi mâine.

Ziarul e bun și din motivul acela, că încrederea noastră în Dumnezeu și în proverbină devine mai trainică. Istoria universală în punctul acesta nu ne poate influența așa de mult, ca istoria anuală a găndurilor, judecătilor și simțirilor unui singur om.

M'am convins și în anul acesta despre realitatea convingerii mele, consolidată prin roadele experienței proprii, că: «un bucluc nu prea vine singur, dar ajuns odată la culme, urmează vremuri liniște». Și într-adevar! Mă îngrozește atacul prim! Mai vesel sunt apoi în năcasul cel mai mare. Mă bucur la aspectul fericirei viitoare și zimbesc, căci mai rău nu poate fi. Iar când îmi merg în rândul labirintelor, sunt mereu îngândurat și nu-mi pot gusta în destul liniște fericirea. Cel mai mare năcaz e acela, care te copleșește pe neașteptate. Și-i adevarat și faptul, că fiecare primedie din depărțare apare mai mare decât după deslanțuire. Norii furtunatici nici când nu sunt așa de negri în apropiere, ca în învălmășala năprasnică din largul zării.

Obiceiul meu e, că în cazuri de primedie îmi imaginez urmările cele mai primedioase. Mă pregătesc apoi pentru întinparea acestora. Răul cel mai mare mă surprinde rar.

Aflu apoi destul de corectă și procedura aceasta: Mă joc din când în când și cu

Ruși vor continua răsboiu. Din Petrograd se dă stirea telegrafică oficială, că armata rusă e pentru continuarea răsboiului. Regimentul Volhinsky, care a trecut pe partea poporului și a decis soarta revoluției, a încercat o manifestație energetică pentru răsboi. Cum a decurs această manifestație, nu ni se spune. Ni se spune însă, că chiar și elementele cele mai radicale din sănul muncitorimei încep să înțeleagă necesitatea continuării răsboiului până la învingere, cu acea deosebire, că elementele radicale nu doresc nici un fel de anexiune, vreau deci continuarea răsboiului numai pentru salvarea onoarei patriei. Cei ce dela front au sosit la Petrograd spun, că soldații sunt ferm hotărâți să nu mai permită, ca dușmanii să cucerescă nici măcar o palmă de loc. Personalul flotei rusești încă e mai unitar decât oricând altă dată. În privința scopului pentru care se continuă răsboiul, ziarul rusești *Djen* se pronunță apoi astfel: «Poporul eliberat rusești nu poate accepta o pace umilitoare. Trebuie să continue răsboiul, dar pentru alte scopuri. Frasa, că trebuie nimicit militarismul german, are să dispară. Rusia se mulțumește cu condiții oneste de pace. Răsboiul de infometare nu e permis să fie continuat. Pacea onestă, care ne dă posibilitatea desvoltării oneste interne și putință de a ne bucura de favorurile la cari am ajuns prin revoluție, — acesta e scopul continuării răsboiului. Să se aducă acestea și la cunoștința poporului german». — E un glas destul de simpatic acesta, mai mult pacnic decât răsboinic.

Răsboiul.

La frontul răsăritean, în Bucovina sudică, trupele noastre au distrus șanțurile de apărare ale dușmanului și au adus cu ele o mitralieră, doi ofițeri și 200 soldați ruși, ca prizonieri. În Galicia și Volhinia au fost ciocniri între avantgarde, iar aviatorii noștri au desvoltat o activitate vie și succesoasă. În Macedonia întreprinderile trupelor aliate au avut succes. La frontul italian atacurile dușmane s-au prăbușit în focul trupelor noastre. Asupra orașelor Roveredo și Arco dușmanul a deschis o canonadă puternică. În Arco a fost nimerit spitalul civil și biserică reformată, care a fost deteriorată. La frontul dela apus se dă lupte grele, pentru englezii și francezii atacă mereu cu puteri însemnante, dar germanii se apără cu rară viteză și resping atacurile dușmane. În Asia turcă au avut o învingere mare asupra trupelor engleze. Submarinele au operat și în luna Martie cu același succes frumos, ca în luna Februarie.

Aprinse apoi lampă. Se trezi și lenny. Ne îmbrăcărăm repede. Trebuie să mărturisesc, că mă copleșise curiozitatea. Toate cadourile, pe care le-aș de rar avu norocul a le primi bietul duhovnic din Chrechelela, erau așa de modeste. Credeam că binefăcătorul acesta al meu va fi arendașul, căruia îi căștigai bunăvoie și voie să mă surprindă de anul nou cu o cutie în treagă de prăjitură. Mă miram de bunătatea lui, că-mi trimite cadoul încă înainte de răsăritul soarelui.

Intru în odaea mea de lucru. Lenny și Polly erau în jurul cutiei. Priveau curioase; cutia era sigilată cu grije și adresată pe numele meu. Era mare, așa de mare, că eu n-am văzut în viață mea așa cutie. O ridicai și nu era așa ușoară.

O deschid cu multă grijă. Era scris pe ea să procedez așa. Desfac apoi un cearceaf curat și alb ca zăpada și... minunel! O uimire uriașă! Resună deodată din toate gurile:

— Doamne, Dumnezeule!

Dormea un copilaș micuț, ca de șase pâna în opt săptămâni. Era înfășat în giulgiul cel mai fin, de mătăsa trandafirie. Căpușorul său se odihnea pe o perinuță de mătăsa albastră și era acoperit cu o plăpomă mică, și ea de mătăsa. Atât plăpoma, cât și căpușa erau împodobite cu dantelele cele mai fine de Brabant.

Priveam totuși ca mușii la el câteva clipe. Polly începu să râde apoi cu hohot:

— «Ce să facem cu acesta? Apoi mitru nu-i așa!»

Lenny atinse încet cu vîrful dege-

NOUTĂȚI

Mulțumita Monarhului. Domnul vicecomite al comitatului Sibiu a primit înnoștiințare dela domnul ministru-president, că Majestatea Sa, Imperatorul și Regele nostru Carol, s-a înșurătat preagrătoare și exprima prefinală mulțumită pentru felicitările aduse din partea congregației comitatului nostru cu ocazia urcării pe tron a Majestății Sale, precum și pentru condolețele exprimate din prilejul trecerii la cele eterne a împăratului și Regelui Francisc Iosif I.

Familia țărilor. Guvernul provizor rusești a luat hotărâre se permite țărilor și familiei sale se părăsească Petrogradul și să se mute în Anglia, dar să așteaptă să se întâlnească reînșăntășarea copiilor bolnavi ai țărilor. Trenul special, cu care va pleca țarul și familia sa, va fi pornit sub supraveghierea personală a ministrului de justiție Kerenski, care a declarat în fața consiliorilor de principii, că se simte îndatorit să se îngrijescă de soarta și de bunăstarea familiei țărilor și de aceea îi va înlesni plecarea din Rusia. Alte stiri spun, că Tarevna ar fi pusă sub acuză pentru servicii de spionaj făcute Germanilor și că a fost ordonată ascultarea ei. Tarevna e de origine germană.

Jertfele revoluției. Eroii și martirii, care și-au pierdut viață în revoluția rusă, au fost înmormântați toti într-o singură groapă mare, săpată în câmpul lui Marte, în fața palatului de marmură din Petrograd. La seperearea mormântului comun, deasupra căruia va fi ridicat un monument impunător, au lăsat o sută de soldați pioneri, supraveghiați de patru ingineri. Actul înmormântării s-a început dimineață și s-a terminat seara la orele 5. A fost sevîrșit de toți preoții din Petrograd.

Preot militar decorat. Ni se scrie din Viena, că preotul militar dela regimentul 2 de infanterie, domnul Ilie Hociotă, de prezent șef al secției preoților noștri din Viena, a primit în 21 Martie n. a treia decorație căstigată pe câmpul de luptă. E signum laudis cu săbiu, decorație curat militară, care se dă unui preot foarte rar.

+ Dr. Ioan Popescu. Înregistrăm cu multă părere de râu moartea neșteptată a fruntașului nostru, Dr. Ioan Popescu, avocat la Reghinul săsesc, deputat sindical și congresual, virilist al comitatului Cluj, membru în direcția institutului de credit și economii „Mureșana” și „Vatra” etc., care după securi și grele suferințe a adormit în Domnul în 28 Martie n. c. în anul 52-lea al etății și al 22-lea al căsătoriei. Rămășițele sale pământăști au fost aşezate după ritul bisericii gr.-or. rom. în 31 Martie r. c. în cripta familiară din Reghinul săsesc. Odihnească în pace!

Naționalitățile și Rusia. Numeroasele naționalități ale Rusiei, cum scriu ziarele engleze, s-au alăturat cu fusoulărie la ideile noului guvern; cu deosebire sănt încântăți pentru noua stare de lucruri armenii, mohamedani din Caucaz, leții și ucrainienii.

telor obrăjorii copilașului și zise în glasul bland al compătimirii:

— «Tu biată ființă părăsită! Tu n'ai mamă? Sau nu-ți este permis doar să ai și tu mamă? Doamne, Dumnezeule! Cum poate fi lăpădată o ființă așa de drăguță și așa de neajutorată? Priviți numai, priviți tată, privește și tu Polly, cum doarme de liniștit, cum doarme de fără gânduri!.. Nu-l neliniștește soarta. Pare că simte că-i în mâinile lui Dumnezeu. Dormi numai, dormi în pace, tu suflețul uitat și părăsit! Părinții tăi vor fi prea mândri poate, de căt să se pogoare la tine, vor fi prea fericiți poate, n'or voi să-și tulbure prin tine fericeare! Dormi, dormi în pace! Noi nu te alungăm! În loc bun te aduseră! Iți voi fi eu mamă!»

(Va urma.)

Toamnă.

*In zarea mohorâtă
Povara neagră crește,
Al vânturilor vînet
Pustiul îl sporește.*

*Mor cântece și glume,
Pe culme moare viață,
Pe câmp podoaba firii
Iși plânge agonie.*

*De dorul vostru dragă
Mi-e sufletul nătăng,
Cu firea care moare
Suspîn și eu și plâng.*

Seb. Stanca.

Predarea obiectelor de metal. Ministrul r. u. de honvezi a prelungit termenul pentru predarea obiectelor de metal, astătoare în proprietatea particularilor, până în 30 Aprilie 1917. După trecerea acestui termen, obiectele de metal nu se vor mai cumpăra, ci vor fi confiscate, iar proprietarii lor se vor pedepsi conform articolului de lege IV, din 1916, § 6.

Două domnișoare bine deprinse în lucrările de birou se caută pentru o societate pe acții în Sibiu. Serviciu interimal pentru durata răsboiului. Ofertele, continând datele personale, referințele și pretensiunile de salar, să se transmită în plie după la Administrația „Telegraful Român” sub cîte „1917-Birou”.

Decorat pentru a doua oară. Invățătorul dela scoalele noastre confesionale din comuna Cristian langă Sibiu, dl Isidor Dopp, a fost decorat în Noemvrie a. tr. cu medalia de argint cl. II, pentru vitejie, iar acum, după cum suntem informați, a fost din nou decorat, pentru a doua oară, cu Crucea de fier. Dl I. Dopp e caporal și se află pe câmpul de luptă rusești dela începutul răsboiului.

Judecători evrei în Rusia. Noul guvern rusești a numit pe doi advocați de confesiunea mosaică din Petrograd, pe Grusenberg și W nower, de membri ai supremei judecătorii din imperiul rusesc, voind prin aceasta se dovedească, cum că în Rusia nu se mai face deosebire între om și om și că confesiunea nu mai formează pedeșcă pentru nimeni spre a ocupa funcții publice. Mai multe evreie nu potrivă ajunge în slujbe în Rusia. Despre cei doi membri noi ai supremei judecătorii din Petrograd se spune, că au vaste cunoștințe juridice.

Aer de republică. Peste Stockholm se anunță: Guvernul provizor al Rusiei nu și ascunde sentimentele republicane. Cand marele duce Mihail a cerut să i se pună la dispoziție un tren separat pentru călătoria sa la Petrograd, i s'a dat următorul răspuns: „Nici un cetățean rus, prin urmare nici Mihail Romanov, nu este îndreptățit să prețindă tren separat; ci poate să și scoată la casă ori căte bilete poftășe pentru a călători la Petrograd”.

In noua situație. Ministrul președinte, principalele Lvov, a explicitat noui corespondenți problemele mari și grele, în fața cărorăstă guvernul de astăzi rusește. Este o mulțimea de împliniri, — a zis ministrul, și a terminat cu următoarea caracteristică: „De cate ori omul își schimbă cămașa, lapădă întai pe cea murdară. Noi am îmbăcat deocamdată cămașa curată d'asupra celei murdare”.

Logodit. Sarrai, comandanțul trupelor antantei la Salonic, s'a logodit cu o grădinară franceză, cu doșoara Iohannis, o soră de caritate din spitalul numitului oraș.

Efectul mișcărilor revoluționare. Din Copenhaga se anunță: Socialiștii ruși au luat deocamdată o poziție oportună și nu cer pacea imediată. În schimb a cedat și Miliucov, pronunțându-se pentru republică. Acest compromis a întărît în mod considerabil situația guvernului provizor al Rusiei. Cercurile bisericesti au recunoscut și el guvernul. De alt fel sfântul sfînt rusește s'a disolvat, și pentru viitorul sfînd se fac acum alegeri noi. Din punct de vedere militar nu amețință nici un regicid: regimenterile, unul după altul, depun jurământul de credință nouilui guvern.

Coroane eterne. Domnul Dr. Augustin Bardosy, avocat, cu prilejul împlinirii aniversării al 2-lea dela moartea iubitului său tata Iuliu Bardosy, fost inspector școlar, dăruiește 5 cor. la fondul jubilar Nicolae Cristea pentru monumentele bărbătilor bine meritati și meseriașilor, iar părintele Ioan Ioanovici din Rusi dăruiește 10 cor., la Legatul Nelu Stroia pentru ajutorarea copiilor săraci din Sibiu cetate, aplicată la meseriașii. Pentru prinios, exprimă sincere mulțumite: Victor Tordăjanu, președintul Reuniunii meseriașilor sibieni.

Bioscopul Apollo, dă reprezentări în cassa societății în fiecare zi de lucru la orele 6 și 8^{1/2}, seara, iar în Dumineci și sărbători la 1^{1/2}, 6 și 8^{1/2}. Programul e totdeauna bogat și interesant. Pentru Joi și Vineri, 5 și 6 Aprilie, s'a lăsat în program: Viața și patimile Mantuitorului nostru Iisus Cristos. Prețurile de intrare cele obișnuite.

Posta redacției.

Domnului Dr. I. S. în L. Primit cu multă ambele lucrări. Se vor publica, dar abia după sfintele sărbători.

Mulțumită publică.

Pentru procurarea unei capele campestre mobile, pe seama regimentului 64 de infanterie, s'au colectat la inițiativa domnului maior Franz Nordegg dela statul major, 1079 coroane, din care sumă s'au dat pentru capela ajustată cu toate cele necesare 670 coroane, iar pentru cărțile bisericesti procurate dela librăria arhidiecezană, 216 coroane. Sfânta evangeliu a costat 180 coroane.

Daruitori sunt următorii domni ofițeri Carol Brunader colonel, comandant de reg. 50 cor. Francis Nordegg maior, 50 cor., Karl Nobile Divizioli, vice colonel 20 cor., Karl Ghersinich maior, 12 cor., Richard Ebl maior, 12 cor., Cornel Frentu maior, 50 cor. Otto Brecht von der Wallwacht maior, 12 cor., Alexandru Kolomyezuk căpitan, 12 cor., căpitanul Oskar Klettler 10 cor., căpitanul Eduard Adam 5 cor., căpitanul Nikolaus Gamber 10 cor., locotenentul Emil Pompejus 10 cor., locotenentul Basil Barb 20 cor., locot. Ladislau Bolner 2 cor., locot. Karl Czakli 10 cor., căpitanul Josef Reindl 10 cor., locot. Dr. Kari Schreiber 10 cor., Dr. Ludwig Ördögh locot. 2 cor., locotenentul Bruno Simon 10 cor., locot. Dr. Andreas Schindler 2 cor., locot. Adalbert Szász 10 cor., locotenentul Franz Tobias 4 cor., locot. Adalbert Kaufmann 5 cor., locot. Dr. Zaharie German 10 cor., locot. Armin Berger 5 cor., locot. Iulius Schalat 10 cor., locot. Sever Ghila 10 cor., locot. Johann Nagy 2 cor., locot. Ludwig Bresan 5 cor., locot. Eugen Heinrich 5 cor., locot. Max Pick 10 cor., locot. Ervin Rida 5 cor., locot. Alexander Irimias 2 cor., sublocot. Vomink Pint 10 cor., subl. Karl Balogh 2 cor., subl. Johann Nagy 2 cor., subl. Ioachim Kalkstein 10 cor., subl. Iulius Bükkösy 5 cor., subl. Michael Lempp 5 cor., subl. Karl Dósa 5 cor., subl. Ioanna Varga 5 cor., Eugen Mărăcă 5 cor., Geza Bonezina 3 cor., Eugen Mărăcă 10 cor., Alexander Rózsa 2 cor., Andreas Muerth 10 cor., Sabin Oprean 20 cor., Ioan Cimpoeriu 10 cor., Andrei Gavruș 10 cor., Ioan Brangă 2 cor., Michael Müllner 2 cor., Ioan Balomir 10 cor., Vilhelm Pelzer 5 cor., Ioan Măginașan 20 cor., Karl Kromek 5 cor., Nicolae Crăciun 10 cor., Friedrich Mehburger 6 cor., Johann Ambrus 2 cor., Ludwig Dengyel 5 cor., Vladimir Nenicka 5 cor., Stefan Goloci 2 cor., Emerich Langer 5 cor., Ironiu Oktariu 10 cor., Adalbert Höger 10 cor., Iulius Klausmann 5 cor., Iulius von Weress 10 cor., Elek Fekete 10 cor., Aron Petruț 10 cor., toti sublocotenenti. Au mai contribuit apoi următorii steagari: Iulius Kárai 2 cor., Gavril Măthé 6 cor., George Pețka 5 cor., Coloman Frater 10 cor., Ludwig Austerlitz 5 cor., Eduard Buda v. Galac 5 cor., Dionisius Deák 5 cor., Bruno Antoni 10 cor., Nicolae Carpenișan 5 cor., Eugen Wiski 5 cor., August Maia 5 cor., Cornel Dragiciu 5 cor., Friedrich Egész 5 cor., Karl Schmid 2 cor., Adalbert Györfi 5 cor., Stefan Rakovitsky 2 cor., Emerich Korda 5 cor., Octavian Secărea 5 cor., Ludwig Krerka 10 cor., Alexander Klein 2 cor., Johann Gajdacs 12 cor., Johann Pechar 5 cor., Franz Vigh 5 cor., Oswald Schesser 10 cor., Koloman Ferenczi 4 cor., Franz Josef Gaal 2 cor., Coriolan Pop 10 cor., (mort pe câmpul de luptă) Johann Moga 5 cor., Rozsa Alexander 5 cor., Nistor Greco 5 cor., Ioan Giurgiu 15 cor., Candid Ciocan 15 cor., Teodor Muntean 5 cor., Helmut Schäfer 5 cor., Romulus Russu 10 cor., Iulius Veress 4 cor., Ioan Muțu 10 cor., Mihai Belașcu 15 cor., Richard Magră 5 cor., Ludwig Fekete Gerson 10 cor., Dr. Emil Gük 2 cor., Ernst Bistrițay 5 cor., Nicolaus Reit 5 cor., Nicolae Demian 10 cor., Ludwig Tarka 2 cor., Martin Klus 2 cor., Ludwig Schlüsselberg 2 cor., George Pop 5 cor., Aurel Medrea 5 cor., Ioan Russ 4 cor., Fritz Réli 2 cor., Ioan Flocaș 5 cor., Ladislau Kox 5 cor., Hans Albert 10 cor., Teodor Fenichel 10 cor., Stefan Ráz 2 cor., Stefan Feier 1 cor., Andor Laufen 2 cor., Dr. Ioan Stanila 2 cor., Franz Kupi 2 cor., Căpitanul Nicolae Giucian 10 cor., preotul militar Traian Petrisor 10 cor., căpitanul Anton Măkala 10 cor., locotenentul Heinrich Klein 10 cor., set medicul Dr. Zeno Rozevici 10 cor., set medicul Dr. Artur Frank 10 cor., medicul Dr. Ladislau Mărkwicki 2 cor., stegarul Ioan Oarău 6 cor., stegarul Ignatz Csillár 5 cor., Sigmund Pop 2 cor., Ioan Amon 5 cor., Ioan Voicu 5 cor.

Sfintirea capelei am săvârșit-o în 11/24 Decembrie 1916 în fața corpului ofițeresc, dându-le mulțumită pentru jertfa adusă și asigurându-i, că bravii noștri ostași dela Reg. 64 vor lua prin aceasta o nouă putere de întărire sufletească.

Exprim pe această cale în

Nr. 43/917. Of. prot. (183) 1 - 3

Concurs repetit.

Pentru alegera de capelan cu drept de succesiune la parohia de clasa II. Ungureni (Nemesbudafalva), din tractul Cetatea-de-pestră, pe lângă neputințiosul paroh Teodor Buda, prin aceasta în temeiul ordinului consistorial Nr. 9187 Bis din 29 Septembrie 1916 se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima apariție.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: jumătate din toate venitele parohiale (pământ, bir, stole și liturgii) și ajutorul ce se va vota din partea P. V. Cositor arhidicezan din caz în caz, din ajutorul dela stat pentru capelan.

Concurenții să-și înainteze în terminul indicat cererile provăzute cu documentele recerute subsemnatului oficiu protopresbiteral și pe lângă observarea restricțiilor normate în §-ul 330 din regulamentul pentru parohii să se prezinte în zi de sărbătoare în biserică din Ungureni spre a canta, cunța, eventual și oficia sfânta liturghie.

Lăpușul-Unguresc, la 31 Ianuarie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Cetatea-de-pestră în conțelegeră cu comitetul parchial din Ungureni.

Andreiu Ludu,
protopop.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preotilor, profesorilor și învățătorilor, la comandă de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturghii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminătări. Rugăciunile după sfânta cuminătătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de multămită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstiul Paracclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către totuși sfintii. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felicitări întâmplări. Sinașariu pentru tot anul. Păscalia până la anul 1960 cu explicație.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată solid și cu gust, în coloare roșie, cu 2 cor. 50 fil. porto 20 fil. Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare în Librăria arhidicezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.
Predici
de
Mihai Păcăian,
protopresbiter
și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor. plus 12 fil. porto.

In editura comisiunii administrative a Tipografiei arhidicezane a apărut:

Biblia mică

sau

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechi și testamentul nou, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitiei Sale Domnului Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins:

A. Testamentul vechi.

I. *Întâia carte a lui Moise.* Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei. Pedeașpa lor. Făgăduința Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Următorii lui. Vestirea poporului. Facerea corabiei. Popolul se începe. Potopul se sfârșește. Avraam primește în cîrtul său pe ingeri, cari îl făgăduiesc fiul din Sara și i-se descoperă perirea Sodomei. Isav și Iacob, căsătoria lui Iacob. Iosif din pismă se vinde de frații săi. Iosif prin talcuirea visurilor lui Farao se înaintă în cîstăna de Voevod. Căsătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. *A doua carte a lui Moise. Egipt.* Nașterea creștere, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea mieșilor Pastilor. Moartea celor întâi născuți, începutul eșirii. Săvârsirea eșirii. Perirea egipcenilor în marea roșie. Moise primește sfintele zece porunci ale lui Dumnezeu. Intocmirea meseriașilor. Serbarea Sămbetei. Tabele legii.

III. *A treia carte a lui Moise. Leviticon.* Sfintirea preoților. Talcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. *A patra carte a lui Moise. Numerile.* Valeam vrea să blasiteme pe Israeliteni. Asina lui vorbeste. Legea despre bunurile de măstenire. Iisus Navi se pune în locul lui Moise povătitor poporului.

V. *A cincea carte a lui Moise. A doua lege.* Repetarea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă direcțoria sa, și aşază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea.

VI. *Cartea lui Iisus Navi.* Israfil trece cu urme neudate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetății Ierihonului.

VII. *Cartea judecătorilor lui Israfil.* Vitejia prorocitei Deborei, a lui Varac și a lui Iail. Invigerea lui Gedeon asupra lui Madiam. Vitejia, nunta și găcitură lui Samson.

VIII. *Cartea I-a a împăraților.* Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a fiilor lui. Ungerea lui Saul de împărăț. Lupta lui David cu uriașul Goliat.

IX. *Cartea II-a a împăraților.* Ungerea lui David de împărăț.

X. *Cartea III-a a împăraților.* Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ilie ucide pe preotii lui Vaal.

XI. *Cartea IV-a a împăraților.* Cele cinci minuni ale lui Elisei. Neeman se curăță de boala.

XII. *Cartea lui Iosif.* Nenorocirea și răbdarea lui Iosif.

XIII. *Psaltirea.* Cântarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. *Pildele lui Solomon.* Lauda înțelepicunei în viața omenească. Lauda muierii muncitoare.

XV. *Ecclesiastul lui Solomon.* Toate și au vremea lor. Mijloacele fericirei.

XVI. *Eremia.* Vederea despre smochine.

XVII. *Daniel.* Daniil talcucește visul lui Navuhodonosor. Scăparea din groapa leilor.

XVIII. *Prorocul Iona.* Chemarea, neascutarea și pedeașpa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XIX. *Tovie.* Rugăciunea bătrânlui Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voia din urmă a lui Tovie și sfâtuirea către fiul său.

XX. *Iudita.* Iscusimănd și bunul sfat al Iuditei către bătrâni poporului. Tăierea capului lui Olfern. Multămita Iuditei și a poporului ei.

XXI. *Cartea înțelepicunei lui Solomon.* Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepicuire.

XXII. *Cartea înțelepicunei lui Iisus fiului lui Sirach.* Despre ascultarea pruncilor către părinți, și despre adeverăta smerecie. Lauda femeilor bune, și înstruirea celor rele.

XXIII. *Cărțile Macaveilor.* Despre nedumnezeira și tirănia lui Antioch. Despre statornicia celor șepți frați Macavei și a mamei lor.

B. Testamentul nou.

Nășterea lui Iosai Botezătorul. Bunavestire. Nășterea lui Iisus. Întâmpinarea Domnului. Magii dela răsărit. Fuga la Egipt. Botezul lui Iisus. Îspătirea lui Iisus. Nunta din Caana. Samarineanca la puțul lui Iacob. Slăbângoul delă lacul Viteză. Cuyantarea de pe munte. Invierea tinărului din Nain. Invierea fetei lui Iair. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din năștere. Samarineanul cel îndurat. Cina cea mare. Fiul cel rătăcit. Bogatul și Lazar cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheu. Vameșul. Filieri văduvei. Pilda Sămănătorului. Invierea lui Lazar. Intrarea în Ierusalim. Cina cea de taină. Iisus în grădina Getziman. Iisus înaintea Arhievorilor. Patimile, răstignirea, moartea, înmormântarea lui Iisus.

Se află de vânzare la Librăria arhidicezană, și se vinde legată solid și frumos cu 3 cor. + 20 fileri porto.

Revânzătorilor li se dă rabat 15%.

Anunț.**Sa redus prețurile cărților:**

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memoria arhiepiscopală și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1848-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Insemnările unui trecător. Crâmpes din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creșinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidicezană.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane, în traducere română, făcută de el Teodor V. Păcăian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convinere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinei în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangeliu.*

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană din Sibiu. Prețul unui exemplar este 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converzieri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrei”. Cuprinsul: *Successul și fericirea. Problema successului. Idei atavice. Zeificarea successului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Incă o țigare...? Păhărele de beutură. Verbele obscene. Steagul celor șepți voini. Timpul și aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietinii. Cavalerism și Donchisism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleță adesea devenită. Inclinările și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecție și o părere. Cheamarea dumnezeiască. Munca. Impărtirea timpului. Statornicia. Impărtășește ca să invingeri. Puterea de sus Adas. Sfaturile unui părinte către fiul său.*

După cum se vede din acest cuprins bogat, Secretul succesului este o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezană din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 220 corone.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preainățatului împărat și rege Francisc Iosif I, sub îngrăjirea și binecuvântarea Inalt Preasfătului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucii pentru mărite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copci și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat 200 cor.